

[Lysholt Hansen.]

tilsyneladende efter hr. Hans Kjærs mening befinder os i, fordi vi nu har fået en ny regering.

For det var jo, som oppositionspartierne sagde, sådan, at der var virkelig bedring i landets økonomi, da VKR-regeringen faldt. Jeg vil da gerne have lov til at sige, at det er rigtigt, at underskuddet på handelsbalancen var faldende; det var faldende, men det var fortsat katastrofalt stort, og når kronen, hvad hr. Hans Kjær jo lagde megen vægt på, sommeren igennem holdt sig stabil, så var det først og fremmest, fordi vi under et internationalt rentefald bevarede et meget højt renteniveau her i landet. Dette høje renteniveau trak fremmede penge til landet, men det var penge, der i stort omfang var her på en gæstevist, det var penge, som midlertidigt skulle anbringes i det land, hvor det betalte sig bedst at anbringe dem, det var penge, som hurtigt kunne forsvinde igen, enten fordi renten andetsteds blev højere, eller fordi der opstod mistillid til den danske krone.

Da regeringen Krag trådte til, havde disse såkaldte varme penge bragt Danmarks kortfristede gæld til udlandet op på 13½ milliard kr. Det var et så stort beløb, at man kunne befrygte en udemlandsk spekulation imod kronen og dermed en hastig tømning af valutakassen, medmindre der skete noget, som kunne vise udlandet, at nu blev skeen taget i den anden hånd; derfor kom importtolden.

Det centrale var imidlertid, at VKR-regeringen ved sin pengepolitik trak international kapital til landet, korte, varme penge, der på samme tid tjente som valutærisk vinduespynt og gennem væksten i den kortfristede gæld underminerede kronen. Jeg må derfor afvise påstanden om, at det gik bedre i VKR-regeringens sidste dage; det var et synsbedrag, for det gik værre.

Dette blev så meget mere tydeligt, som det høje renteniveau satte sig ubehagelige spor i byggeriet og i beskæftigelsesudviklingen, ledigheden viste en stigende tendens. Det er dette, regeringen søger at imødegå ved sin boligpolitik og ved sin erhvervs-politik, og det er selvfølgelig noget, der må spores også i det finanslovsforslag, vi behandler.

Hr. Hans Kjær talte om, at disse udgifter

brød sparelinjen i de senere års finanspolitik. Jeg vil gerne sige, at det er en sandhed med modifikation; det er sandt, at der er tale om nye udgifter, men de er begrundet i ønsket om at bevare beskæftigelsen. En socialdemokratisk regering vil ikke spare landet ihjel, og man kan ikke forlange, at en socialdemokratisk regering skulle komme med et finanslovsforslag af samme art og indhold som en VKR-regerings. En socialdemokratisk regering vil se folk i arbejde.

Dertil kommer, at uden den støtte for beskæftigelsen, som finanslovsforslaget rummer, ville befolkningens indkomster vige, og dermed ville også statens indkomster falde. Jeg må derfor fastholde, at de øgede statsudgifter til bolig- og erhvervsformål er produktive.

Men vi vil naturligvis under gennemgangen af forslaget til finanslov luge det ud, som med rimelighed kan spares. Ingen skal, som ministeren også sagde her, være i tvivl om vor vilje til at spare på alt andet end beskæftigelsen.

Lad mig så i øvrigt sige, at når man ser virkningerne af den forrige regerings politik, nemlig en svag bedring af handelsbalancen og en tendens til øget ledighed, så virker det ejendommeligt at høre oppositionens medlemmer sige, at den bedring i handelsbalancen, der nu kan konstateres, skyldes den forrige regering, medens stigningen i ledigheden skyldes importtolden. Denne fremstilling kan næppe virke overbevisende.

Fru Grethe Philip spurgte, og det gjorde hr. Hans Kjær i øvrigt også, hvad regeringen ville gøre, når importtolden falder bort. Jeg nævnte allerede i mit første indlæg, at til den tid regner vi med, at de internationale konjunkturer, som fru Grethe Philip i øvrigt også selv var inde på det, har bedret sig. Det er det ene. For det andet, at vi er blevet medlem af fællesmarkedet, for det tredje, at vor mere langsigtede økonomiske politik med den støtte til erhvervene, som ministeren lige har omtalt, vil gøre sin virkning.

Jeg vil dernæst gerne gøre et par bemærkninger til hr. Poul Dam. Jeg var nemlig forundret over at høre den tale, som hr. Poul Dam holdt. Det skal nok være rigtigt, som hr. Poul Dam nævnte, at der er nogle unødvendige små beløb på finansloven,